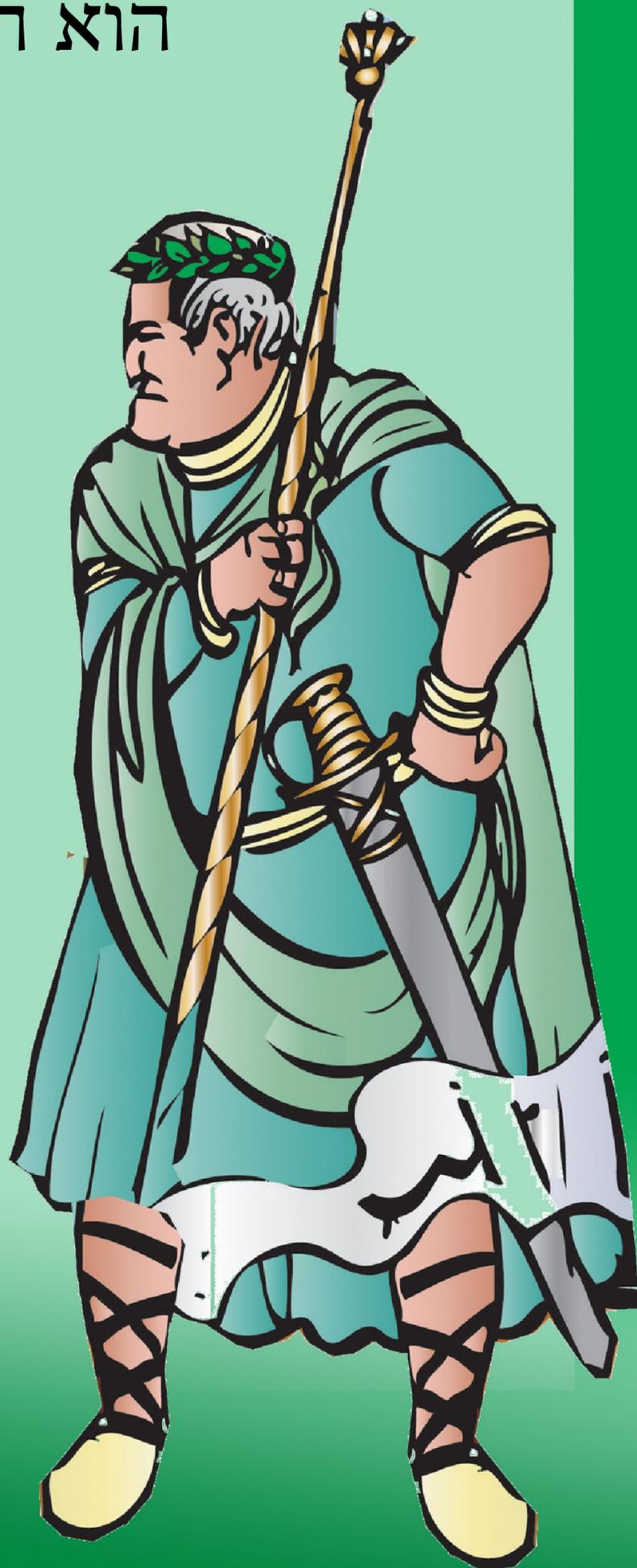

סבדר של הזיכה

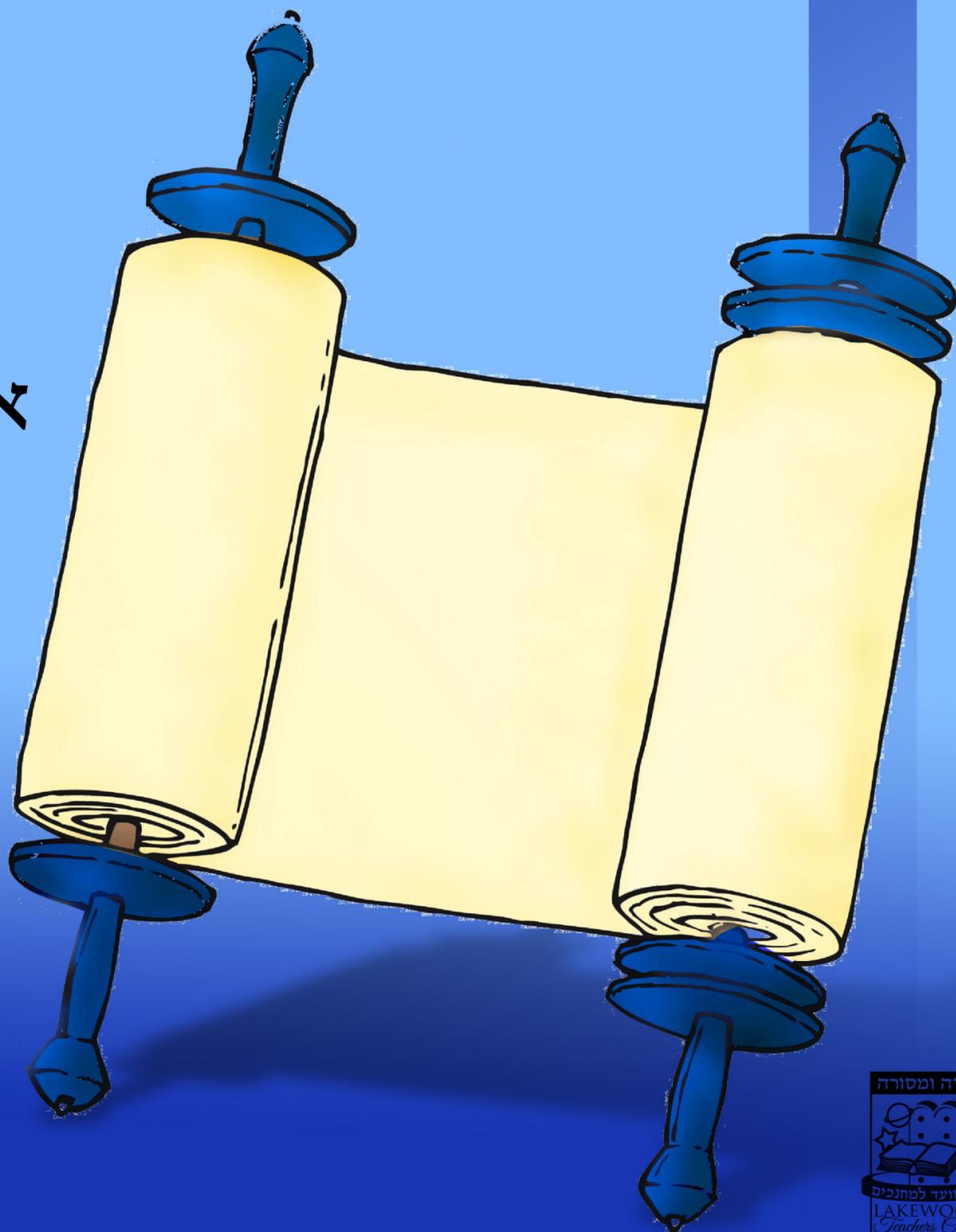

בזמן של בית המקדש השני,
חי מלך רשע בשם אַנְטִיּוֹכּוּס.
הוא היה המלך של יוון.
האנשים שגרו
ביוון נקראו
”יוֹנִים”.

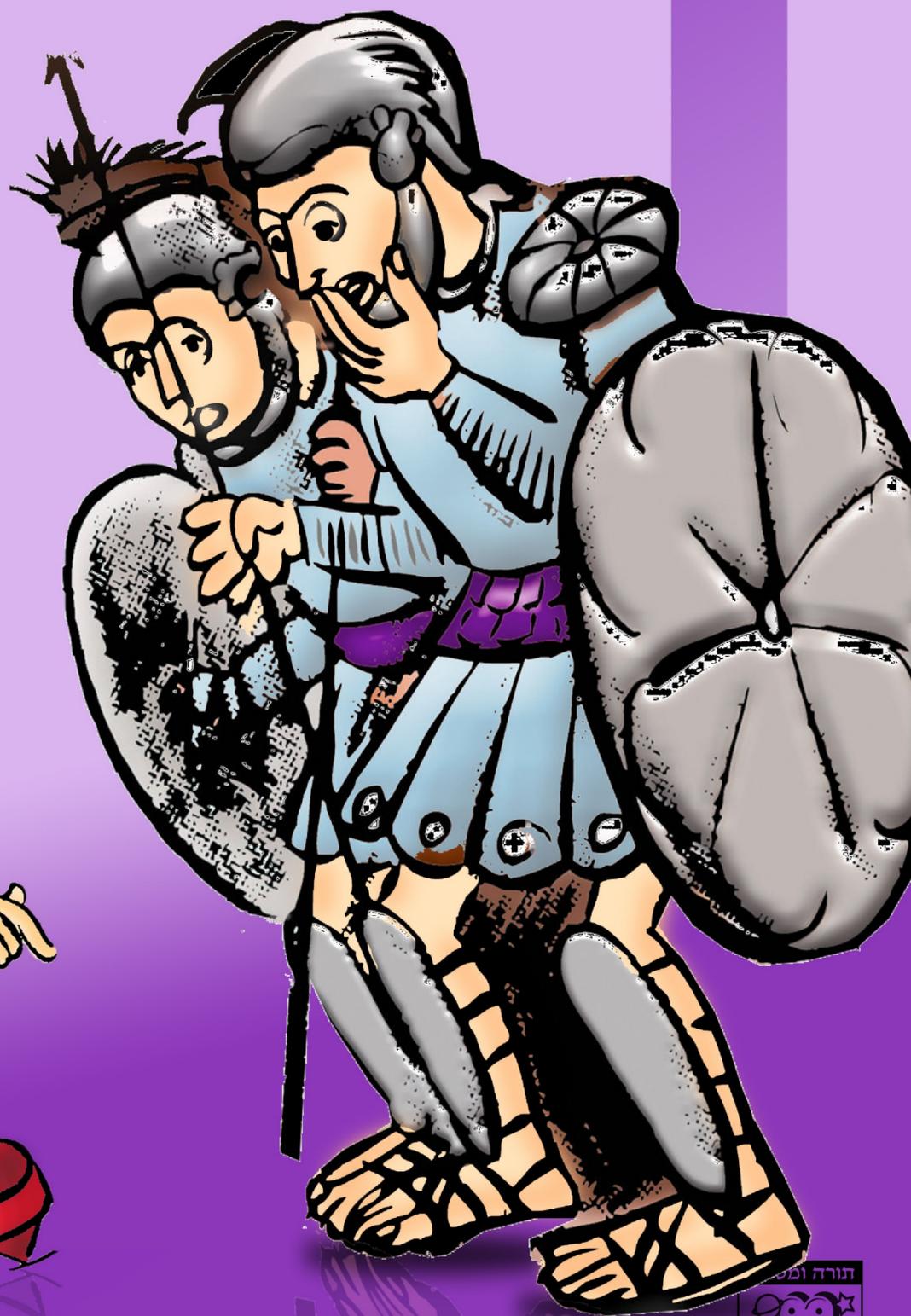

אנטיוכוס היה המושל על יון,
ולדאבונינו, הוא גם משל על ארץ
ישראל. אנטיוכוס רצה שהיהודים
בארץ ישראל יתנהגו כמו היונים.
הוא לא רצה שהיהודים ילמדו את

התורה
וישמרו
את המצוות
של ה'.

היהודים לא רצו להפסיק ללמד תורה! הילדים
היו הולכים לתוך מערות והיו מתחבאים כדי
ללמד תורה. הם לקחו עמהם סביבונים.
היודעים אתם מה הם עשו? הילדים היו לומדים
תורה. אם הם היו שומעים את החילים היונים
באים, מיד היו מחבאים את הספרים שלהם,
והיו מוציאים את
הסביבונים ומתחילים
לשחק בסביבונים!

אנטיוכוס גזר עוד
גזרות רעות על
היהודים.
אנטיוכוס גזר:

1. ראש חדש אסור!
2. ברית מילה אסור!
3. שבת קדש אסור!

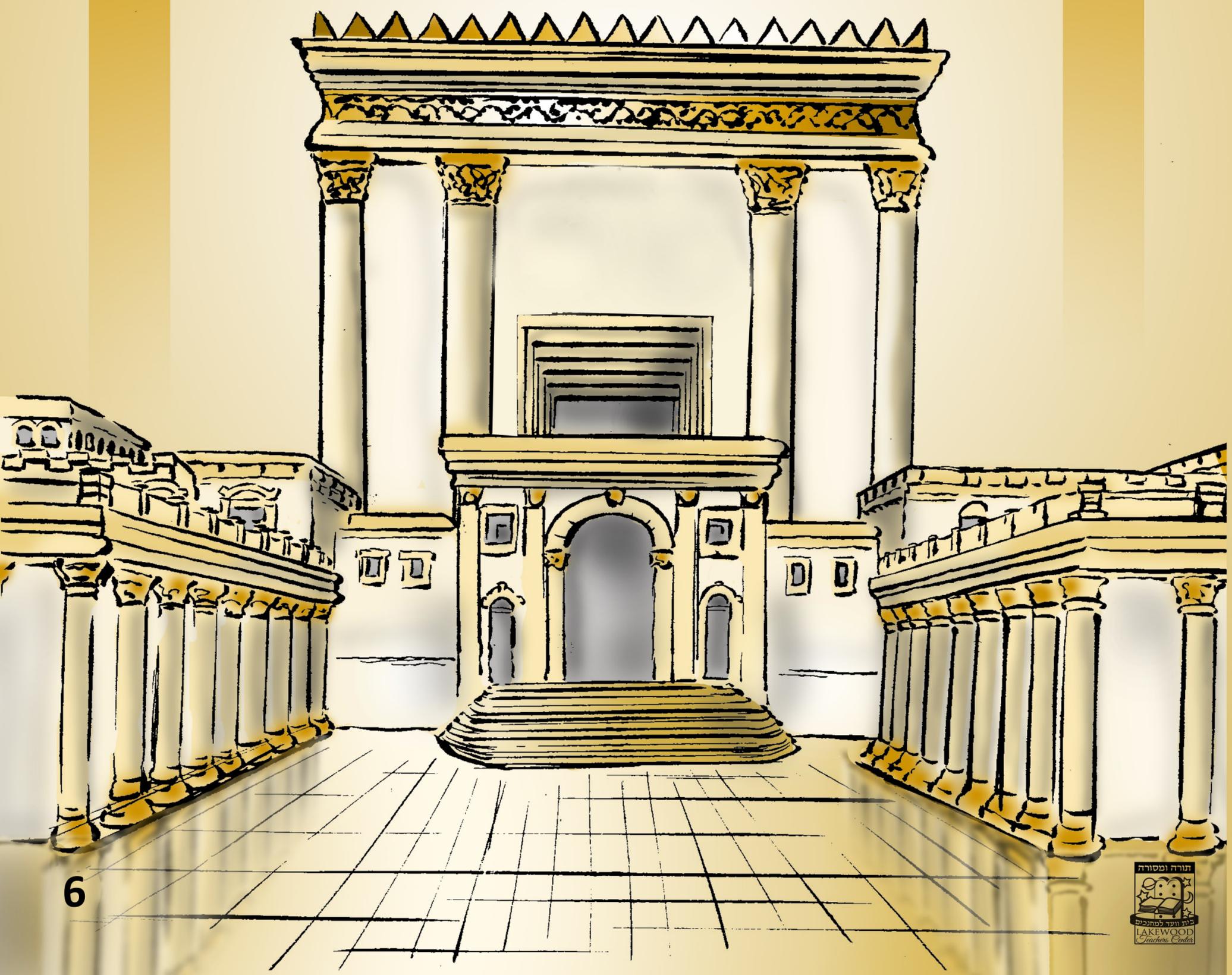
מה נורא ליהודים
שהיה אסור להם
לשמר ולקיים את
המצוות של התורה!

אנטיוכוס לא רצה שהיהודים יתפללו
לה'! הוא צוה להם להתפלל
ולהשתחוות לעבודה זרה.
מה נורה ואיוס!!

אנטיוכוס אפילו שם חזיר ופָּסַל
בתוך בית המקדש. הוא עשה בלבול
גדול וטִמַּא את הכל בבית המקדש.

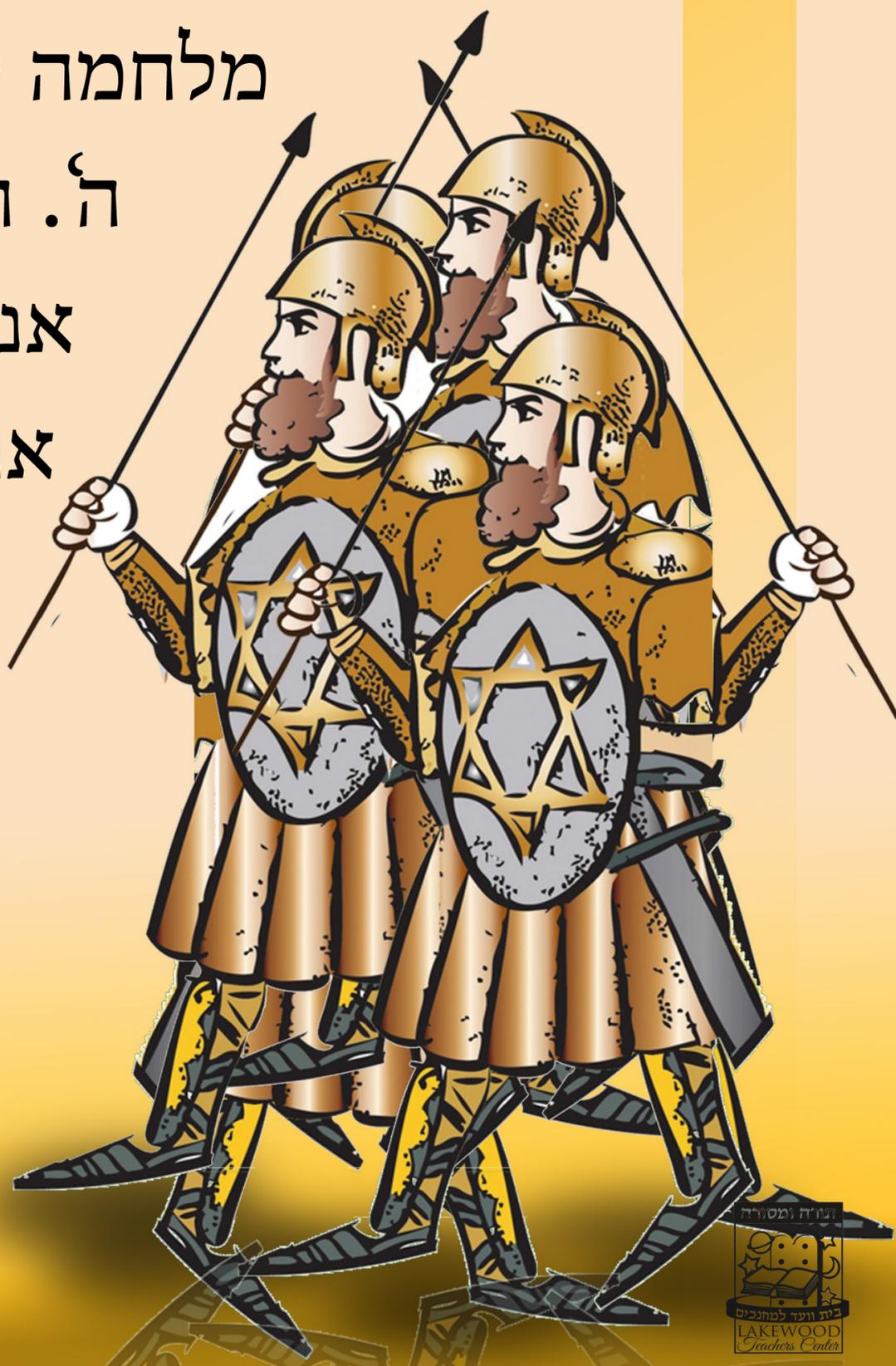

מתתיהו היה כהן הגדול של בית
המקדש. הוא לא רצה שאנטיוכוס
יצליח להפסיק את היהודים
מלשמר את התורה והמצוות של

ה'. מתתיהו
התחיל להלחם
נגד היוונים. הוא
הראה ליוונים
שהיהודים
ימשיכו ללכת
בדרך ה' ובדרך
התורה!

מתתיהו מנה את הבן הצעיר שלו
יהודה להיות ראש הצבא של
היהודים. החילים היהודים בצבא
נקראו המכבים. "יהודה המכבי",
ביחד עם המכבים, ילחמו
מלחמה לה' ולתורה של
ה'. הם ילחמו נגד
אנטיוכוס ויגרשו
אותו ואת החילים
שלו מארץ
ישראל.

יהודה המכבי קרא לכל היהודים
בקול: "מִי לֵה' אֱלֹהִים!" - "מי שרוצה
להלחם בשביל ה', בוא אִלַּי!"

אף על פי שהיו הרבה יותר יונים
מהמכבים, המכבים נִצְחוּ במלחמה.

הם נצחו כי ה' עזר

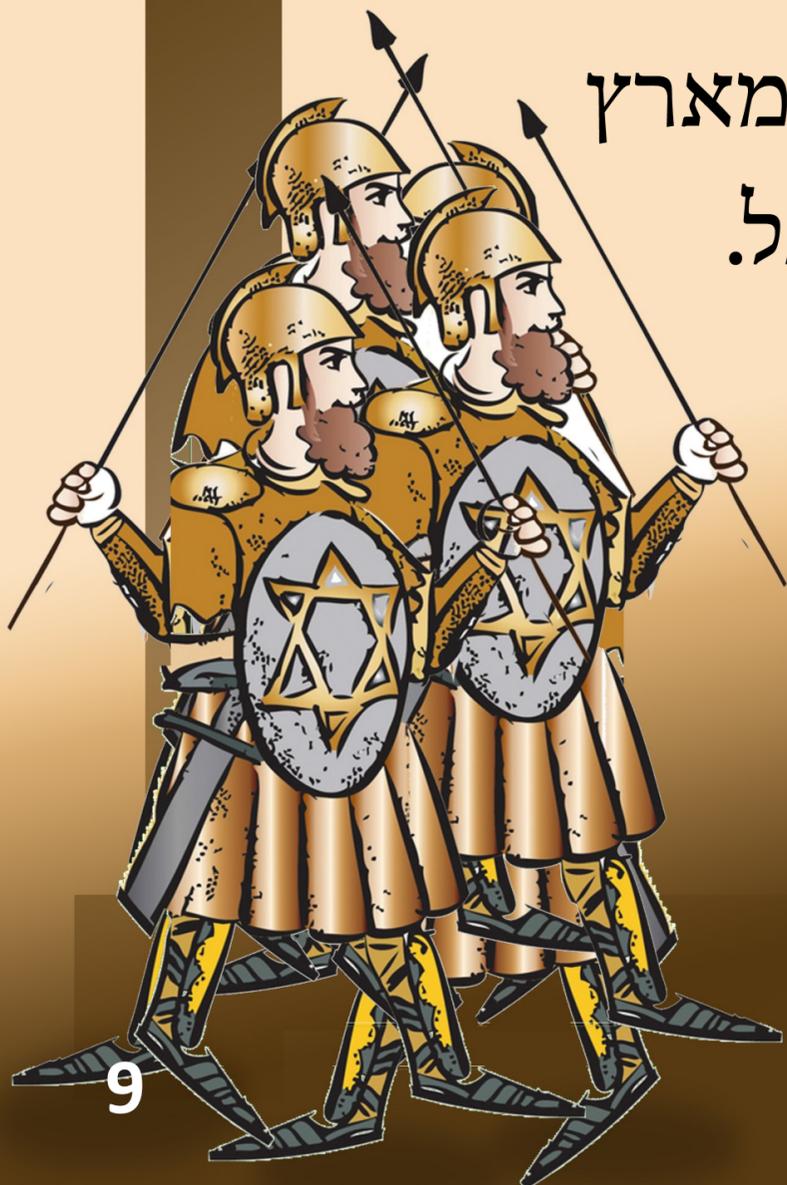
להם!! המכבים

הצליחו לגרש את

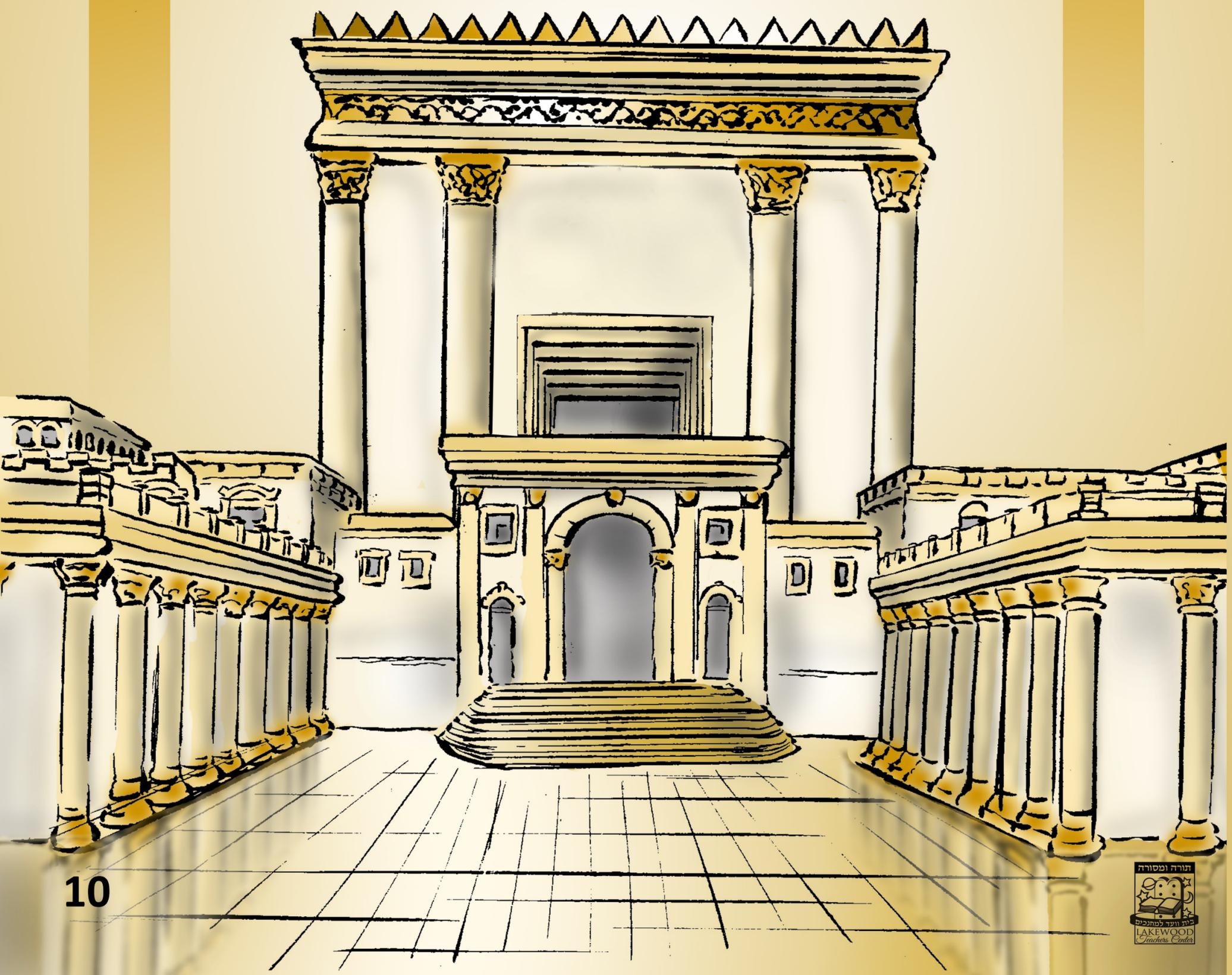
אנטיוכוס ואת

היונים מארץ

ישראל.

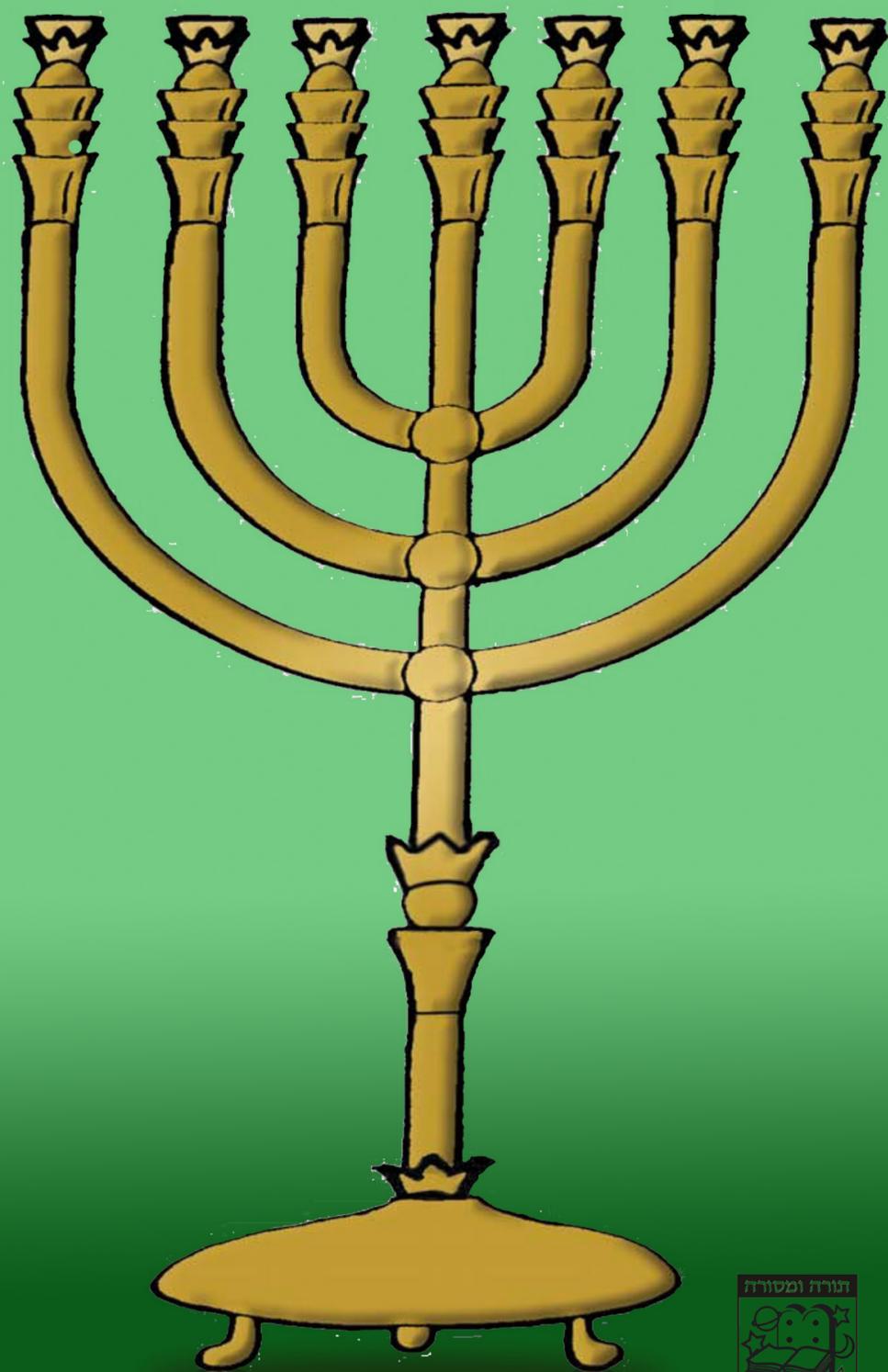

אחרי הנצחון, היהודים נכנסו לבית
המקדש כדי לְנַקוֹת את הלכלוך והבלבול
שעשו שם היונים. הם עבדו קשה להסיר
את כל הטומאה ולהחזיר את הקדושה
לבית המקדש.

אחרי שהם גמרו לנקות את בית
המקדש, הם רצו להדליק את
המנורה עוד הפעם. אבל, היהודים
לא יכלו למצא שמן זית זך. הם לא
יכלו למצא

אפילו פך אחד
של שמן זית זך
עם החותם של
כהן הגדול!

הם חִפְּשׁוּ וְחִפְּשׁוּ בְּכָל הַפְּיִנוֹת שֶׁל
הַבַּיִת הַמְּקֹדֵשׁ. אַחֲרֵי הַרְבֵּה זְמַן, הֵם
מִצְאוּ רַק פֶּן אֶחָד שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת זָךְ.
הַיְהוּדִים הָיוּ כָּל כֵּךְ
שִׁמְחִים שֶׁהֵם הִצְלִיחוּ
לִמְצֹא פֶן אֶחָד, אֲבָל
זֶה רַק הָיָה מִסְפִּיק
לְהַדְלִיק אֶת הַמְּנֹרָה
לְלַיְלָה אֶחָד וַיּוֹם
אֶחָד בְּלִבָּד!

הכהן הגדול הדליק את המנורה עם
השמן זית זך שמצאו. ה' עשה נס
גדול. השמן הדליק לשמונה לילות
וימים אף על

פי שבאמת
היה מספיק
רק ללילה
אחד ויום
אחד!

אנחנו חוגגים חנוכה לשמונה
ימים. אנחנו מדליקים את המנורה
בכל הלילות של חנוכה כדי לזכר
את הנסים שה' עשה בשבילנו
בימים ההם.

אנחנו עושים הרבה דברים
מיוחדים שמזכירים אותנו את כל
הנסים של חנוכה.

